

בש"פ 760/17 - עמוס סופיר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 760/17

לפני: כבוד השופט ס' ג'ובראן
העורר: עמוס סופיר

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה למתן רשות לערור על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 26.12.2016 בע"ח 68746-11-16 שניתנה על ידי כבוד השופטת נ' בכור

בשם העורר: עו"ד דוד גולן

החלטה

1. לפניי בקשה למתן רשות לערור על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופטת נ' בכור) מיום 26.12.2016 בע"ח 68746-11-16, בגדרה נדחה ערר שהגיש המבקש על מספר החלטות בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה (השופטת ל' שלזינגר שמאי), הנוגעות לעתירת המבקש לעיין בחומר חקירה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982.
2. נגד המבקש הוגש ביום 25.2.2014 כתב אישום המייחס לו עבירת נהיגה בשכרות. במהלך ניהול הוכחות, בא-כוחו של המבקש עתר בעל פה לקבלת חומר חקירה שעניינו דו"ח כיול, מסמכי בדיקת מכשיר הינשוף לאחר עדכון התוכנה ותיעוד לעניין עדכון התוכנה. בהקשר זה ניתנו החלטות שונות על ידי בית משפט השלום, אשר בעיקרן דחו את בקשות המבקש עקב השלב המאוחר בו הועלו - לאחר סיום פרשת התביעה - מחשש כי כל מטרותיה היא עיכוב ההליך.

יצוין כי ביום 26.9.2016 המשיבה הסכימה להעברת חומר החקירה למבקש, ובית המשפט הורה בהתאם כי חומר החקירה יועבר בהקדם. ואולם, המבקש שב ופנה לבית משפט השלום בבקשה לדחיית מועד דיון עקב העובדה כי לא עיין במסמכים שעתר לעיין בהם, וביום 31.10.2016 הבקשה נדחתה. ערר שהוגש לבית משפט המחוזי על נדחה אף הוא, מהנימוק כי הערר מופנה כלפי התנהלות בית משפט השלום, ועל כך לא עומדת למבקש זכות ערר.

3. דין הבקשה להידחות.

הלכה היא כי אמת המידה לבחינת בקשה למתן רשות לערור ב"גלגול שלישי" היא האם הבקשה מעוררת שאלה עקרונית, החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים, או האם מדובר בנסיבות חריגות המצדיקות התערבות (ראו: בש"פ 374/7 אבו צדקה נ' מדינת ישראל, בפסקה 11 (18.1.2017); בש"פ 8704/16 תמסגן נ' מדינת ישראל, בפסקה 7 (15.11.2016); בש"פ 5198/15 אבו ג'אמע נ' מדינת ישראל, בפסקה 5 (27.7.2015)). הבקשה שלפניי אינה עומדת באמות מידה אלה, על אף שהמבקש ניסה לדמות לה נופך כללי ועקרוני, החורג מעניינו הפרטני. אעיר כי אף לגופו של עניין לא מצאתי כי יש מקום להיענות לבקשה, במסגרתה כלל לא הוברר מהו הסעד לו עותר המבקש. זאת, משום שהמשיבה הסכימה זה מכבר להעברת חומרי החקירה הרלוונטיים לידי המבקש והיה עליו לפעול לקבלתם. בנוסף, לא הוברר כלפי אילו מהחלטות בית משפט השלום מופנית הבקשה, באופן המקשה לבחון את הפגם שנטען כי נפל בהן. על כן, ומאחר שהמבקש עצמו מודה כי המדובר בערר המכוון כלפי התנהלות בית משפט השלום, לא מצאתי מקום לשנות מהחלטת בית המשפט המחוזי.

4. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ו בטבת התשע"ז (24.1.2017).

שׁוֹפֵט